

pismo polno tolažila: »Kmalu bode konec vojne, in vrnem se zopet domov!«

Mamica pa še spi in sanja. Sanje so ji umirile srce. Smehlja se ji lice. Da se le ne vzdrami! . . . Kako sporočilo jo čaka!

* * *

Truplo edinca, junaka, počiva v tujini. Njegov duh pa čaka v nebesih na mamico in na dan, da se snide ž njo. Kmalu, skoro gotovo kmalu bode mamica pri njem.

Fr. Zupančič.

Na Miklavžev večer.

Oj, v kočiji biserni
k nam se pelje Nikolaj;
sveti je zapustil raj,
da nam razdeli dari.

Ž njim pa angelci gredo;
rajski jih obseva žar,
v zlatih torbicaх pa dar
nesejo nam na zemljo!

Le nesite brž dari!
Vse je že nastavljeno;
in srce pripravljeno,
o Miklavž, za čednosti.

Bogumil Gorenjko.

